

i vidt Omfang „ved hele Retsplejen“, hvorimod det andet Stykke om Juryen kun forlanger i al Almindelighed, at dette System skal indføres og kun i begrænset Omfang, nemlig i Misgerningssager og ved politiske Lovovertrædelser. Hvis det, som antydtes af den højtærede Minister, ved anden Behandling lod sig gøre uden store Vanskeligheder og Bekostninger at udvide denne Offentlighed og Mundtlighed, der allerede nu er til Stede i de to af mig nævnte Retter, saavel til Overretter som til Underretter, vilde vi i Virkeligheden have indfriet det principielle Løfte, der gives i § 74, og det tilmed bygget paa den faste og naturlige Grund, hvorpaa vor Retspleje nu hviler, som en ganske naturlig Udvikling af den nuværende Tilstand.

Naar jeg saa gaar over til de finansielle Betæneligheder, der knytte sig til Lov om Rettens Pleje, behøver jeg næst at henvise til de Udtalelser, vi hørte af den højtærede Justitsminister ved anden Behandling, kun at nævne, at i saa Henseende er der neppe hos nogen af de her tilstedeværende nogen Tvivl om, at det er ganske overordentlige finansielle Vanskeligheder, der stille sig i Vejen for at lade denne Lov om Rettens Pleje træde ud i Livet. Det drejer sig om Millioner aarligt, og det bliver i en længere Aarrække til næsten utalte Millioner. Jeg kan ikke tro, at nogen egentlig tror, at vor Statskasse ikke blot nu, men ogsaa i en lang Fremtid vil have saa fuldt op af overtallige Millioner, at det bliver en let Sag at anvende disse utalte Millioner. Jeg skal ikke fordybe mig længere i Betragtninger over denne Sags finansielle Side, for det tror jeg er overflødig. I saa Henseende indser sikkert alle ærede Medlemmer, hvor betænkeligt det er at gaa til en saadan Udgift.

Jeg skal saa gaa over til det tredje Punkt, det Hensyn, der skyldes den store almene Befolkning. Det er jo aldeles givet, at ved denne Lovs Ikrafttræden paalægges der den store, menige Befolkning mange Byrder og meget Besvær, naar de gennem Retsmyndighederne skulle have de utallige Sager ordnede, som saa ofte indtræffer, i Stedet for paa en forholdsvis let og billig Maade at faa dem ordnede ved de stedlige Myndigheder. Jeg skal hertil kun føje, at den Byrde kan vel heller ikke regnes for slet ingenting, at de efter denne Lov vil faa tvungen Deltagelse i Edsvorneretter, saa heller ikke det vil egentlig være nogen lystelig Udsigt.

Men Spørgsmaalet er jo dog til sidst, om Loven om Rettens Pleje ikke indeholder saa mange Goder, der saa ønskelig, at man alligevel til Trods for de Byrder, der paalægges den store menige Befolkning, skulde tage den. Ja, det kunde jo tænkes, at der var en saadan Misfornøjelse til Stede i Befolkningen med den nuværende Haandhævelse af Rettens Pleje, at det kunde blive en Pligt at bringe store Ofre for at faa denne forandret og mulig faa noget bedre. Men en saadan Misfornøjelses Tilstedeværelse har jeg, der dog har haft Lejlighed til at omgaa mange Klasser af Befolkningen, ikke mærket noget til. Ja, min Erfaring gaar ud paa, at man her i Landet er glad ved at have en Retspleje, der forekommer Befolkningen at være bedre end de fleste Landes. Der er en saadan Tillid til Domsmyndighederne, at Befolkningen ikke har nogen Mistillid til den, at der ikke er Spor af Tvivl om disse Myndigheders Ubestikkelighed, medens man hører saa meget om Myndighedernes Bestikkelighed i andre Lande. Der er altsaa ikke nogen drivende Kraft til at gaa til store, bekostelige Forandringer i vort Retsvæsen paa Grund af, at der skulde herske en saadan Mistillid til den nuværende Rets-tilstand.

Jeg spørger derfor: Hvorfor i al Verden skulle vi saa gaa dertil? Og vi gaa jo til mange store Forandringer i vor Retstilstand, hvis de 3 Lovforslag vedtages og blive til Lov, som ere opførte paa Dagsordenen under Nr. 3, 4 og 5. Jeg spørger atter, og jeg haaber, at ikke ganske faa Medlemmer af dette høje Ting med mig ville spørge: Hvorfor skulle vi give den Lov om Rettens Pleje Livskraft og Livsgnist? Og jeg haaber, at ikke faa ville ikke blot spørge ligesom jeg, men ogsaa stemme ligesom jeg, hvortil jeg i alt Fald paa det mest indtrængende vil opfordre ærede Medlemmer.

Johnsen: Den i Lovforslaget, som det nu foreligger vedtaget ved anden Behandling her i Tinget, indeholdte Ordning af Politiet udenfor København vil antagelig i alt væsentligt kunne gøre Fyldest under de Forhold, som ville indtræde ved Retsplejereformens Ikrafttræden. Jeg har dog den Opfattelse, at det vilde være en bedre Ordning og mere stemmende med Karakteren af Politiets Opgave som værende væsentligst i den almindelige Rets-sikkerheds Interesse, altsaa af statslig Natur, om man var gaaet til Oprettelsen af et Statspoliti i det hele, saaledes som